

Логопедът е приятел, терапевт, учител, който се старее да подпомага детето в област, в която е специалист и в която е нужно да се доусъвършенства постоянно. Срещите с логопед обикновено са забавни, интересни и търсени от децата. Терапията преминава под формата на игра и е индивидуално подбрана за всяко едно дете.

Логопедът на първо място се занимава с диагностициране на речевото развитие на детето. Диагностиката е с цел да се инвентаризира какво може и в каква област има затруднение дадено дете; в коя област се справя и до колко и къде има дефицит. Тази стъпка е необходима за изготвянето на ясна и структурирана терапия, когато е необходима.

Логопедичните занимания са индивидуални, според личността и затрудненията на детето. Терапията следва структуриран план за работа. Работата с логопед продължава във времеви период, различен за всяко дете, според личните му нужди и ресурси за справяне. Логопедът не използва вълшебства, той използва строго определени научни методики, методи и похвати за работа. Добрият логопед винаги приема новото дете отговорно, с нагласата да направи всичко по силите си, понякога това отнема време и е нужно търпение и постоянство. Важно е да се знае, че логопедът винаги работи в екип с родителя.

Консултация с логопед е желателно да се осъществи, ако:

- Детето е на 2,5 - 3 год., но не говори;
- Ако детето не може и не желае да дъвче;
- Ако до 1,5 години не иска да пие от чаша – в този случай това е знак, че детето диша през устата, а не през носа. Това затруднява появата на някои сонорни звукове;
- Ако след 1,5 години детето не образува никакви думи и не се наблюдава звукоподражание;
- Ако след 2-рата годишка липсват „к“ и „г“ в говора на детето. Липсата на дори един звук възпрепятства цялостно артикулацията;
- Ако около 3-годишна възраст детето бутва езика между зъбите си когато говори.
- Ако в предучилищна възраст детето не се ориентира в посоките ляво-дясно, горе-долу, не познава цветовете, има дискоординация на движенията; Не може да произнася правилно, пропуска или заменя звуковете: к-г, т-д, ф-в, с-з-ц, ш-ж-ч, р-л; детето говори като бебе, често заменя, пропуска звукове и срички, не довършва думите, неправилно ги подрежда в изречението;
- ◆ Ако гласът на детето звучи носово, без да има ясно установена причина;

- ◆ Ако детето заеква, прави гримаси когато се опитва да каже нещо;
- ◆ Ако говори бързо или твърде бавно и е трудно да се общува с него.

Всичко това са индикации за наличие на затруднения при децата, на практика установените, обичайни затруднения са далеч повече от горепосочените. Важно е когато има съмнение за дадено нарушение да се потърси своевременна експертна намеса, за да не се задълбочи затруднението и да прерастне с времето в дефицит.

Имайте предвид, че нормалното езиково развитие дава възможност на детето да бъде прието, харесвано, да бъде успешно в комуникацията си с околните дори и в ранна възраст.

Едно дете на 3-4 години, което адекватно реагира на комуникативната адаптация, което е харесвано от децата в групата си, което изразява вербално чувства и мислите си, което е активно в заниманията, е дете което вярва в себе си и възможностите си. То има огромна преднина с социума пред онова дете, което е идентифицирано с езиков дефицит.

Наличието на езикова патология понякога повлиява негативно социализацията и адаптацията в групата при децата на 3-4 годишна възраст, заради затруднението на детето да изрази мислите, чувствата си, а и когато трябва по своя детски начин да заяви себе си като член в референтната група.

Затова не подценявайте езиковото развитие на детето си. Успехът е налице, когато взетите мерки са навременни. 😊